

του **Στέφανου Πράσσου**

Οι πρόωρες εκλογές που προκήρυξε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ αδιαφορώντας για “τα μπάνια του λαού” έχει σκοπό να προλάβει την πολιτική φθορά που θα επιφέρει η ψήφιση των εφαρμοστικών νόμων και γενικότερα η υλοποίηση της καταστροφικής πολιτικής του 3ου Μνημονίου. Ένας από τους τομείς που γίνεται ολοφάνερη η προσχώρηση των ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ στο νεοφιλελευθερισμό και στη στήριξη των κρατικοδίαιτων, κερδοσκοπών ιδιωτών είναι η Ενέργεια και η παραχώρηση μέχρι το 2020 σε ιδιώτες το 50% της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από τη ΔΕΗ μαζί με το αντίστοιχο πελατολόγιο.

Αποφεύχθηκε προς το παρόν η πώληση της “μικρής ΔΕΗ” που αντιστοιχούσε στο 30% της εγκατεστημένης ηλεκτρικής ισχύος της ΔΕΗ αλλά **δίνεται στο κεφάλαιο, μέσω ΝΟΜΕ, το 50% της παραγόμενης, από τη ΔΕΗ, ηλεκτρικής ενέργειας σε τιμή κόστους υδροηλεκτρικής και λιγνιτικής κιλοβατώρας (Kwh)!** Ποιος ο λόγος λοιπόν να μπερδευτούν οι κεφαλαιοκράτες με Ορυχεία και Εργοστάσια όταν **μπορούν να παίρνουν σε τιμή κόστους, το προϊόν που αυτά παράγουν και να το πουλάνε φθηνότερα από τη ΔΕΗ** (“ανταγωνισμός”;) αφού το συνολικό κόστος της κιλοβατώρας στοιχίζει πολύ περισσότερο στη ΔΕΗ γιατί εκτός από νερά και λιγνίτες η ΔΕΗ χρησιμοποιεί φυσικό αέριο και πάρα πολύ πετρέλαιο στην Κρήτη και σε όλα τα νησιά;

Για να δούμε όμως αναλυτικά το νέο κόλπο γκρόσο του κεφαλαίου και της αστικής τάξης που παρουσιάζεται ως νίκη της Κυβέρνησης επί των δανειστών και φέρει την ονομασία ΝΟΜΕ:

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ επαίρεται και διατυμπανίζει ότι στο θέμα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ πέτυχε μεγάλη νίκη αφού κατάφερε να αποτρέψει την πώληση της μικρής ΔΕΗ. “Ο δημόσιος χαρακτήρας της ΔΕΗ διαφυλάχθηκε” λέει ο υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης κ. Σκουρλέτης. Η αλήθεια όμως είναι ότι η αστική τάξη και το κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στην Ενέργεια δεν ήθελαν, σ αυτή τη φάση, να αγοράσουν τη μικρή ΔΕΗ γιατί έπρεπε:

- 1.** Να δώσουν κάποια χρήματα (έστω κι αν την έπαιρναν κοψοχρονιά)
- 2.** Να λειτουργήσουν τα εργοστάσια και τα ορυχεία κάνοντας προσλήψεις προσωπικού γιατί σήμερα λειτουργούν, με απλήρωτες υπερωρίες και το φιλότιμο των εργαζομένων
- 3.** Να βρεθούν αντιμέτωποι με απεργίες, καταλήψεις και άλλες μορφές αγώνα των εργαζομένων στην ιδιωτικοποιημένη επιχείρηση.
- 4.** Να εξορύξουν οι ίδιοι το λιγνίτη που χρειάζονται γνωρίζοντας τις τεράστιες δυσκολίες στην εξόρυξη, ειδικά σήμερα που έχει αλλάξει δραματικά η “σχέση εκμετάλλευσης”.
- 5.** Να βρεθούν αντιμέτωποι με τις τοπικές κοινωνίες που είναι έτσι κι αλλιώς στα κάγκελα ειδικά στην περιοχή της Φλώρινας όπου βρίσκεται η μικρή -λιγνιτική -ΔΕΗ
- 6.** Να εφαρμόσουν περιβαλλοντολογικούς όρους που γίνονται πολύ πιο αυστηροί από το 2016 και μετά- Κατασκευή μονάδας αποθείωσης στον ΑΗΣ Αμυνταίου κλπ
- 7.** Να λύσουν το θέμα της έλλειψης καυσίμου στον ΑΗΣ Μελίτης και άλλα πολλά

Η εναλλακτική έρχεται μέσα από το “ΝΟΜΕ” και η φιλοσοφία του είναι να αγοράζουν οι ιδιώτες ρεύμα από τη ΔΕΗ, σε τιμή κόστους, παραγόμενη μόνο από υδροηλεκτρικά και λιγνιτικά εργοστάσια και να το μεταπουλούν στους καταναλωτές της Μέσης και της Χαμηλής Τάσης (γιατί το βιομηχανικό είναι φθηνότερο και από το κόστος λιγνιτικής παραγωγής της ΔΕΗ) βγάζοντας κέρδη χωρίς κόπο και ρίσκο!

Το ΝΟΜΕ προέρχεται από τη γαλλική ρύθμιση (NOME = Nouvelle Organisation du Marche de l’ electricite) με την οποία αναγκάστηκε η γαλλική ΔΕΗ (EDF) να δώσει πρόσβαση σε ιδιώτες στην παραγωγή ρεύματος από πυρηνική ενέργεια. Η ρύθμιση έγινε με μεγάλες αναταράξεις στη Γαλλία παρότι η πυρηνική ενέργεια είναι χαμηλού κόστους, αποτελεί το 90% της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία και παράγεται εξ ολοκλήρου από τη δημόσια EDF η οποία πάλι βγάζει κέρδη λόγω χαμηλής τιμής κόστους της πυρηνικής

ενέργειας

Συνοψίζοντας:

□ Στο **3ο μνημόνιο** απαγορεύεται από 1.1.2020 σε εταιρεία ηλεκτρικής ενέργειας να εγχέει στο διασυνδεδεμένο σύστημα της χώρας ποσότητα ενέργειας μεγαλύτερη του 50% της συνολικά εγχεόμενης ενέργειας από εγχώριες μονάδες παραγωγής και εισαγωγές σε ετήσια βάση.

□ Επειδή η ΔΕΗ σήμερα ελέγχει το 97% της αγοράς ενέργειας στη χώρα απαιτείται από τη ΔΕΗ να μειώσει το μερίδιο της στη λιανική κατά 25%, χωρίς να προσδιορίζει μέχρι πότε, και κάτω του 50% ως το 2020.

□ **Ως το τέλος του Οκτώβρη η Ελληνική πλευρά θα πρέπει να συμφωνήσει με την Κομισιόν στις δημοπρασίες ηλεκτρικής ενέργειας (NOME) παραγόμενης από τις λιγνιτικές και υδροηλεκτρικές μονάδες της ΔΕΗ διαφορετικά τίθεται αυτόματα το σχέδιο πώλησης της μικρής ΔΕΗ ή η πώληση μεμονωμένων μονάδων.**

Με δεδομένο ότι η **ΡΑΕ έδωσε από 6/5/2014 σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο για τις δημοπρασίες NOME** και με βάση το 3ο μνημόνιο, η ΔΕΗ οφείλει να δώσει άμεσα το 25% και μέχρι το 1/1/2020 το 50% της παραγόμενης ενέργειας σε τιμή κόστους λιγνιτικής και υδροηλεκτρικής Kwh αποδεχόμενη ταυτόχρονα και την οικονομική κατάρρευση της Εταιρείας αφού η ίδια θα αναγκαστεί να πουλάει σε πολύ υψηλότερες τιμές για να καλύψει **το κόστος σε φυσικό αέριο και πετρέλαιο που χρησιμοποιεί η ίδια στα νησιά και το κόστος παραγωγής φτάνει πολλές φορές και το εξαπλάσιο του κόστους της λιγνιτικής Kwh!**

Το θράσος των κρατικοδίαιτων αρπαχτικών, που θησαυρίζουν από την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας χωρίς να προσφέρουν απολύτως τίποτα, δε σταματά εδώ αλλά απαιτούν να αγοράζουν κάτω και από την τιμή κόστους (σήμερα η ΔΕΗ εκτιμά το κόστος της λιγνιτικής Kwh στα 60 ευρώ) γιατί πιστεύουν ότι η ΔΕΗ λέει ψέμματα χρησιμοποιώντας μάλιστα το επιχείρημα ότι η ΔΕΗ πουλάει ρεύμα στους βιομηχάνους με 36 ευρώ την Kwh (άρα δεν μπορεί το κόστος να είναι μεγαλύτερο), αποσιωπώντας το γεγονός ότι αυτό έγινε με διοικητική παρέμβαση της προηγούμενης Κυβέρνησης, εν γνώσει της ότι ήταν πολύ κάτω του κόστους, για να στηρίξει τους Έλληνες καπιταλιστές σε βάρος των μικρών και μεσαίων καταναλωτών.

Κατά τα άλλα, παραμένουν, η πώληση του 17% των μετοχών της ΔΕΗ σε ιδιώτες και το ζήτημα της πώλησης των Δικτύων Υψηλής Τάσης (ΑΔΜΗΕ) σε ιδιώτες ή στην καλύτερη περίπτωση στο δημόσιο όπως ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ που όμως πάλι διασπά την Ενιαία και καθετοποιημένη ΔΕΗ ξεπουλώντας τεράστια περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στο Λαό και πρέπει να λειτουργούν για αυτόν, μέσα από μια δημόσια ΔΕΗ, που στόχος των εργαζομένων και των πραγματικών αντικαπιταλιστικών δυνάμεων είναι η κοινωνικοποίησή τους από μια Εργατική – Λαϊκή Εξουσία.

**Πρώην πρόεδρος του Συνδικάτου Εργαζομένων στην Ενέργεια “Εργατική Αλληλεγγύη”*

Πηγή: “Κόκκινο καμίνι”